

4 sierpnia 1925 r.

2

URZĄD PATENTOWY



C046 41/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1765.

Kl. 22 g 8.

Wunner'sche Bitumen-Werke Gesellschaft mit beschränkter Haftung
(Unna, Niemcy).

SOB 19/05

**Sposób wytwarzania powierzchni kamieni naturalnych, materiału izolacyjnego
i tym podobnych materiałów odpornych na wodę i powietrze.**

Zgłoszono 12 marca 1920 r.

Udzielono 14 marca 1925 r.

Pierwszeństwo: 9 lutego 1914 r. (Niemcy).

Próbowano już pociągać powierzchnie tynku lub też kamienie porowate roztworem mydlanym, aby je uczynić odpornymi na wodę i powietrze, lecz bez skutku, ponieważ po wyschnięciu mydło bywało spłókiwane wodą. Wyjątek tworzyły nieznaczne cząstki, które połączyły się z przypadkowo znajdującymi się tam solami, np. rozpuszczalną solą magnezu, wapnia i podobnymi solami lub też z wapnem, tworząc nieprzepuszczalną powierzchnię. Próbowano również spotęgować działanie roztworu mydlanego w ten sposób, że pokrywano powierzchnię, pociągniętą roztworem mydlanym, raz jeszcze roztworem glinu, wapnia, magnezu lub podobnych materiałów. Pomijając już trudności, jakie

sprawia powtórne pociąganie powierzchni, sposoby te małe dawały rezultaty, ponieważ tylko zwierzchu tworzyła się warstwa odporna, z nierozpuszczalnych soli kwasów tłuszczowych, nie wnikając dostatecznie głębiej w pory materiału, ponieważ druga warstwa pociągnięcia wskutek początkowej odporności, przepuszczającej pierwszej warstwy, przez nią wniknąć dalej nie mogła.

Sposób niniejszego wynalazku usuwa zupełnie te wady tak, że jedno pociągnięcie wystarcza kompletnie, aby powierzchnia tynku czy kamienia, była odporną na wodę lub działanie powietrza. Sprawdzono, że roztwór amonjakalny wodorotlenku cynkowego, w którym cynk posiada tylko

własności kwaśne a nie zasadowe, zmieszany z roztworem mydlanym (mydło z tłuszczu lub żywicy, którego alkali może być zastąpione amonjakiem), nie tworzy osadu nierozpuszczalnej soli cynku, lecz że składniki te tworzą po zmieszaniu wodnisty roztwór.

Roztwór ten wnika, jak woda, w pory kamienia, tynku lub podobnego materiału, a dopiero po wyparowaniu nadmiaru amonjaku lub wody, tworzy się sól cynkowa, tworząc odporne pokrycie. Pokrycie to odporne znajduje się nietylko na powierzchni kamienia, lecz także i głęboko w porach tak, że kamień nawet przy największym naporze jest kompletnie odporny. W porównaniu z znanymi sposobami zastosowania benzyny, terpentyny lub też podobnych ulatniających się materiałów, sposób niniejszy ma tę zaletę, że jest wiele tańszy i zupełnie nie podlegający niebezpieczeństwu ognia. Płyn, stosowany przy tej metodzie, ma skład następujący: w litrze wody rozpuszcza się około 60 g mydła, amonjaku lub alkaliów ewentual-

nie z dodatkiem alkoholu. Następnie robi się roztwór z 100 g salmjaku, 8 g cynku o ciężarze gatunkowym 0,910 w 900 g wody. Obydwa te roztwory łączy się. Mydło, użyte do roztworu, powinno być z czystej oliwy, lecz można także użyć mydeł z innych tłuszczów lub z żywicy.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania powierzchni tynkowanych, z cementu, wapna, gipsu lub tym podobnych naturalnych kamieni porowatych lub też sztucznych, naczyń glinianych, palonych lub niewypalonych materiałów izolacyjnych, odpornych na wodę i powietrze, znamienny tem, że powierzchnie wymienionych materiałów powleka się wodnistym płynem, składającym się z amonjakalnego roztworu cynku oraz mydła.

Wunner'sche Bitumen-Verke
Gesellschaft mit beschränkter
Haftung

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.